Orędownik Urzędowy

powiatu Chodzieskiego.

Wychodzi w srodę i sobotę. Przedpłata miesięczna wynosi 2800 mk. bez odnoszenia do domu. Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz petytowy lub jego miejsce na stronicy sześciołamowej 300 mk. Reklamy: jednołamowy wiersz petytowy lub jego miejsce na stronicy trzyłamowej 600 mk.

Redaktor odpowiedzialny: Starostwo Chodzież Drukiem i nakładem drukarni: F. Spektorek, — Telefon nr. 81. —

Nr. 34. Chodzież, sobota 2 czerwca 1923. 70 rocznik.

Rozporządzenie policyjne dotyczące pożarnictwa.

Na zasadzie §§ 6, 12, 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 (Zb. U. 265) o zarządzie policyjnym, §§ 137 i 139 ustawy z dnia 30 lipca 1888 (Zb U. 195) dot. upoważnienia władz policyjnych co do obowiązku udzielenia pomocy w razie pożaru za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zarządzam na obszar Województwa Poznańskiego co następuje:

I.

Ogólne postanowienia.

§ 1. W każdej gminie miejskiej lub wiejskiej i w każdym obrzarze dworskim, o ile nie należą one do związku sikawkowego (§ 139 ustawy o kompetencji) jak również dla każdego związku sikawkowego, należy utworzyć obowiązkową straż pożarną, której zadaniem jest gaszenie pożaru. Jeżeli w jakiej miejscowości istnieje urzędowo uznana ochotnicza straż pożarna, to zadaniem jej jest działać wspólnie z obowiązkową strażą pożarną.

Gminy i obszary dworskie blisko sobie położone mogą mimo, że nie należą do żadnego związku sikawkowego, tworzyć wspólną straż pożarną za zezwoleniem Starosty, a o ile wchodzą wrachubę gminy miejskiej za zezwoleniem Wojewody.

Starosta może orzec, że utworzenie obowiązkowej straży pożarnej w gminach wiejskich i obszarach dworskich, a Wojewoda w gminach miejskich, gdzie istnieje urzędowo uznana ochotnicza straż odżarna, która samoistnie lub w połączeniu z zawodową strażą pożarną czyni zadość potrzebom gaszenia pożaru, jest zbędne.

To samo dotyczy i gmin, w których istnieje straż pożarna zawodowa, która czyni zadość potrzebom pożarów.

Obowiązek służby gaszenia pożarów obejmuje.

§ 2. a) Obowiązek punktualnego stawienia się i czynnej współpracy przy każdem pożarze, który wybuchł w gminie (obszarze dworskim) albo też pozaną w obrębie 7,5 kilometrów od granicy gminy (obszaru dworskiego) jak również przy każdym zarządzonym przeglądzie sikawek i ćwiczeniach strażackich.

b) Obowiązek punktualnego dostarczania potrzebnych zaprzęgów do gaszenia pożaru w gminie (obszarze dworskim) w obrębie aż do 7,5 kilowetrów od granicy gminy (obszaru dworskiego) tak z powodu pożaru, jak z powodu zarządzenia przeglądu sikawek i cwiczeń strażackich.

Obowiązek służby przy straży pożarnej obowiązuje do przyjęcia stanowiska naczelnika na przeciąg trzech lat.

§ 3. Obowiązkowej służbie przy straży pożarnej w myśl § 2a, podlegają wszyscy mieszkańcy od 18-go do 55-go roku życia włącznie, jeżeli posiadają obywatelskie prawa honorowe i o ile nie byli karani za czyny karygodne z powodu chęci zysku, nieobyczajności targnięcia się na życie ludzkie i od podpalenia, więzieniem od trzech miesięcy i wyżej.

§ 4. Uwolnieni od obowiązku gaszenia pożarów w myśl, § 2 I a, są:

1. Bezpośredni i pośredni urzędnicy państwowi. Zwolnienie to rozciąga się mianowicie także na urzędników i funkcjonarjuszów zarządów kolejowych którzy są wymienieni w uwadze do tego paragrafu. jak również zarządu budownictwa publicznego.
2. Czynni wojskowi nie wyłączając żandarmów.
3. Duchowni, rabini, służba kościelna, nauczyciele szkół publicznych, adwokaci, praktykujący lekarze i weterynarze, aptekarze wykonujący swoje zajęcia, jak również uczniowie gimnazjów, szkół realnych i innych wyższych zakładów naukowych.

Uwaga: Specjalnie są uwolnione z pomiędzy urzędników poniższe kategorje:

a) dla kolei żelaznych głównych i pobocznych:

Wszyscy urzędnicy policji kolejowej bezwzględu na ich stosunek służbowy oraz personel kolejowy, zatrudniony przy obsłudze parowozów i na dworcach, jak również maszyniści lub dozorcy maszyn.

b) dla kolei wąsko-torowych.

Urzędnicy kolejowi oraz urzędnicy i stali robotnicy dozoru kolejowego, służby konduktorskiej i ruchu, służby dworcowej, dalej maszyniści i dozorcy maszyn, warsztatów ruchu i kolei elektrycznej.

c) dla zarządu budownictwa:

Załoga statków czerpakowych, pożarniczych, parowych, nurkowych, łodzi motorowych i przywozowych, szkutów i promów, dalej osoby zajęte obsługą śluzów, urządzeń do podnoszenia mostów, jazów, żurawi, wózków węglowych, świateł sygnałowych, zwykłych sygnałów i elektrycznych centrali, maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i instalacji do ogrzewania, personel drogowy na placach i portach budowlanych (werkmistrze, dozorcy, stróże), obsługa sikawek kolejowych, jak wreszcie osoby którym poruczone dozór i pilnowanie budowli i innych fiskalnych zakładów.

4. Osoby, co do których na mocy zarządzenia policji lub w danym razie świadectwa lekarskiego stwier-

dzono umysłową lub fizyczną niezdolność do służby przy straży pożarnej

5. Osoby obowiązane do dostarczania zaprzęgów etc. wedle § 6.

§ 5. Obowiązkowi gaszenia pożarów czyni się zadość:

a) przez udział czynny w obowiązkowej straży pożarnej

b) przez czynne członkostwo w ochotniczej straży pożarnej uznanej urzędownie

§ 6 Obowiązany do gaszenia pożaru w myśl § 2 l b są wszyscy właściciele koni, zaprzęgów z wyjątkiem:

a) utrzymujących poczty, odnośnie do utrzymywanych przez nich przepisowo koni pocztowych.

b) bezpośrednich i pośrednich urzędników państwowych co do koni przeznaczonych do użytku służbowego.

c) osób wojskowych, co do koni służbowych,

d) duchownych, lekarzy i weterynarzy, o ile nie mają w obrębie gminy (obszaru dworskiego) gruntów, dla uprawy których trzymają pociągowe.

§ 7. Co roku w grudniu wyznacza Magistrat, Naczelnik gminy, kolejno obowiązanych do wykonania służby zaprzęgowej, przesyła to zarządzenie na piśmie właścicielom zaprzęgów i nakazuje wywiesić spis ich nazwisk na strażnicy pożarnej i na ratuszu lub lokalu gminnym. Wszelkie zachodzące zmiany należy natychmiast uwidocznić.

Właściciele obowiązani do dostarczania zaprzęgów winni na wypadek przeszkody postaracz się o zastępstwo swego zaprzęgu.

Wrazie potrzeby na skutek specjalnego wezwania burmistrza lub naczelnika gminy każdy właściciel zaprzęgu obowiązany jest stawić się ze swoim zaprzęgiem do pomocy przy gaszeniu pożaru.

§ 8. W obszarach dworskich właściciele majątku obowiązani są do dostawienia zaprzęgów. W związkach sikawkowych uregulowanie służby zaprzęgów winno być przewidziane w statucie

§ 9. Jeżeli w jakiej gminie, obszarze dworskim albo związku sikawkowym liczba osób obowiązanych do służby przy gaszeniu pożarów przewyższa liczbę osób potrzebnych do utworzenia straży pożarnej, miejscowa władza policyjna winna oznaczyć, w jaki sposób ma się wybierać corocznie osoby potrzebne do straży pożarnej Miejscowa władza policyjna może w takim razie zmienić przepisy § 3 co do granicy wieku oraz dopuścić jeszcze dalsze ulgi w służbie pożarnej.

§ 10. Straż pożarna obowiązkowa, jakoteż urzędowo uznana ochotnicza straż pożarna mają znaczenie straży obronej w myśl § 113 ust. 3 kodeksu karnego.

II.

Straż pożarna ochotnicza.

§ 11. Ochotnicze straże pożarne, których statuty uzyskały zatwierdzenie miejscowej władzy policyjnej, uważa się za urzędowo uznane ochotnicze straże pożarne.

§ 12. Warunkiem zatwierdzenia jest, aby ochotnicza straż pożarna pod względem swego uzdolnienia w spełnianiu obowiązków odpowiadała conajmniej wymaganiom, jakie się stawia należycie kierowanym i zorganizowanym obowiązkowym strażom pożarnym oraz podług statutów odpowiadała następującym warunkom:

1. Ochotnicza straż pożarna w razie pożaru stoi do rozporządzenia zarządcy policji miejscowej lub jego zastępcy, jako organ wykonawczy, tak samo i na wypadek pożaru w sąsiedztwie.

2 Wybór naczelników, ochotniczej straży pożarnej wymaga zatwierdzenia miejscowej władzy policyjnej.

3. Ochotnicza straż pożarna przyjmuje ogólnie przepisane odznaki stopni i oznaczenia.

4 Ochotnicza straż pożarna bierze udział w ćwiczeniach obowiązkowej straży pożarnej.

5. Przyjmuje zobowiązanie, że w razie ewentualnego rozwiązania straży pożarnej, przedłoży natychmiast odnośną uchwałę miejscowej władzy policyjnej z tem, że rozwiązanie nastąpi nie prędzej niż 6 miesięcy po wręczeniu uchwały.

Pozatem pozostawia się ochotniczej straży pożarnej zupełną swobodę samodzielnego regulowania swej wewnętrznej organizacji.

§ 13. Zatwierdzenie statutów następuje pod warunkiem, że można je odwołać każdego czasu.

Z chwilą odwołania ochotnicza straż pożarna traci swój charakter urzędowo uznanej straży,

§ 14. Przepisy zawarte w §§ 11-13 stosuje się także do wszystkich straży pożarnych, założonych przez prywatne przedsiębiorstwa (fabryki, huty i t. d.).

III.

Obowiązkowa straż pożarna.

§ 15. Dla obowiązkowej straży pożarnej miejscowości albo każdego związku sikawkowego, zarząd gminy powinien ustanowić naczelnika, któremu na wypadek przeszkody w pełnieniu wziętych na się obowiązków przydziela się jednego lub kilka zastępców. Zamianowanie naczelnika straży i jego zastępców wymaga zatwierdzenia miejscowej władzy policyjnej.

Zarząd gminy mianuje przedowników osobnych oddziałów jak również ich zastępców po zaciągnięciu opinji naczelnika straży zawsze z zastrzeżeniem odwołania. W związkach sikawkowych winno być w statutach przewidziane, kto ma mianować naczelnika straży i przodowników.

Jeżeli w danej miejscowości znajduje się urzędowo uznana ochotnicza straż pożarna (§ 11 i nast) mianowanie naczelnika i przodowników oddziałów obowiązkowej straży pożarnej powinno nastąpić w porozumieniu z ochotniczą strażą pożarną.

§ 16. Każdy mieszkaniec, należący do obowiązkowej straży pożarnej ma się w razie alarmu natychmiast stawić w oznaczonym punkcie w przepisanem uzbrojeniu i poddać się rozkazom naczelnika strazy pożarnej lub jego zastępcy.

To samo obowiązuje przy ćwiczeniach i przeglądzie sikawek oraz w wypadkach zamiejscowych pożarów.

§ 17. Magistrat, zarząd gminy lub zarząd obszaru dworskiego, organy związku sikawkowego, którym statutowo polecono kierownictwo sprawami strazy pożarnej, winny wydać przepisy wykonawcze dotyczące służby wewnętrznej, sygnałów alarmowych i odbywania ćwiczeń.

Przepisy wykonawcze jako tez ich zmiany zatwierdza w miastach Wojewoda po wsiach Starosta, poczem nalezy je ogłosić według zwyczaju miejscowego. Władze zatwierdzające mają prawo żądać zmiany postanowień któreby się okazały jako nieodpowiadające stosunkom miejscowym

Przepisy obowiązujące, dotyczące umundurowania uzbrojenia i odznak, jak równiez instrukcje ćwiczeń i używania przyrządów i przyborów strażackich, wydane są osobnym regulaminem Krajowego Związku Strazy Pozarnej.

IV.

Przyrządy i przybory pożarnicze.

Potrzebne przyrządy i przybory pożarnicze i ratownicze powinny sprawiać gminy obszary dworskie i związki sikawkowe których obowiązkiem jest utrzymać takowe zawsze w należytym stanie.

O wyborze potrzebnych przyrządów i przyborów pożarniczych rozstrzyga w miastach Wojewoda a po wsiach Starosta.

Przy zakupie nowych sikawek należy przestrzegać, aby były zaopatrzone w jednakowe łączniki normalne, przepisane rozporządzeniem wojewody.

Istniejące już sikawki winny być zaopatrzone w takie łączniki przy sposobności naprawy, albo przy zakupnie nowych węży.

Postanowienia ustępu 3-go i 4-go mają o tyle zastosowanie dla straży pożarnych, o ile sikawki wysyła się do gaszenia pożarów w sąsiedztwie.

§ 19. Przyrządy i przybory pożarnicze mają być wydane straży pożarnej do gaszenia pożarów i do ćwiczeń. Należy je dokładnie zbadać kilka razy do roku, conajmniej na wiosnę i w jesieni, jak również przy każdem pożarze, czy są zdatne do użytku i nie są uszkodzone, szczególnie odnosi się to do sikawek.

Za przestrzeganie przepisów powyższego ustępu, jak również za szybkie usuwanie uszkodzeń i braków odpowiedzialny jest Magistrat, przełożony gminy obszaru dworskiego, albo organ związku sikawkowego, powołany statutowo do kierownictwa sprawami ochrony pożarnej.

§ 20. Przyrządy i przybory pożarnicze należy przechować w budynkach o ile możności ogniotrwałych o łatwym dostępie, klucze do ubikacji, w których się przechowuje przyrządy i przybory pożarnicze (remiz) należy umieszczać w takim miejscu, aby drzwi każdego czasu można otworzyć.

§ 21. Obowiązek właścicieli domów jako też mieszkańców każdej miejscowości do utrzymania w pogotowiu przepisanych przyrządów i przyborów do gaszenia pozostaje niezmieniony.

V.

Woda do gaszenia.

§ 22. Gminy i obszary dworskie są zobowiązane troszczyć się o dostateczny zapas wody do gaszenia.

W tym celu należy utrzymywać publiczne studnie w należytem stanie.

Jeżeli tego wymaga potrzeba, należy na zarządzenie miejscowej władzy policyjnej, zakładać specjalne zbiorniki i hydranty.

Zakładanie hydrantów w dostatecznej ilości powinno się wykonywać równocześnie z budową publicznego wodociągu.

Wszystkie hydranty muszą być zaopatrzone w normalne łączniki według przepisów Wojewody.

VI

Kierownictwo służby pożarnej.

§ 23. Pożarnictwo stoi pod nadzorem miejscowej władzy policyjnej.

§ 24. Naczelne kierownictwo akcji ratunkowej przy pożarze należy na miejscu pożaru do burmistrza (miejskiego zarządcy policji) do naczelnika gminy obszaru dworskiego lub ich zastępców. Naczelnik straży musi się do ich zleceń stosować.

Starosta, na wsi także komisarz obwodowy, jeżeli przybędzie na miejsce pożaru, jest uprawniony do objęcia naczelnego kierownictwa.

§ 25. Techniczne a także naczelne kierownictwo akcji ratunkowej, to ostatnie wtenczas, jeżeli naczelny kierownik albo jego zastępca (§24) jest nieobecny, należy do naczelnika straży. Przy pożarze lasu należy kierownictwo do urzędnika nadzoru leśnego który wtedy ma prawo i obowiązki naczelnika straży.

Techniczne kierownictwo obejmuje ustawianie i zatrudnienie wszystkich strażaków oraz przybyłych ze sąsiednich gmin straży pożarnej.

Jeżeli dla zlikwidowania pożaru albo dla usunięcia niebezpieczeństwa grożącego osobom lub rzeczom, zachodzi potrzeba zburzenia jakiego budynku lub jego części należy w tym celu uzyskać pozwolenie naczelnego kierownika (§ 23). Przed otrzymaniem tego pozwolenia nie wolno podejmować takich czynności.

To samo dotyczy zamykania lub zamurowania okień lub drzwi, opróżnienia budynków, jak również wynoszenia rzeczy.

§ 26. Naczelnik obowiązkowej straży pożarnej ma wydawać swoje rozkazy z reguły przodownikom oddziałów, natomiast wobec ochotniczej straży pożarnej jeżeli sam nie jest jej kierownikiem, tylko kierownikowi, zaś obcym przybyłym z pomocą strażom pożarnym tylko ich kierownikom (a nie strażakom). Rozkazy naczelnika straży muszą być wykonane.

§ 27. Strażakom nie wolno opuszczać wyznaczonego im stanowiska tak długo, jak długo nie nastąpi odpowiedni rozkaz naczelnika straży.

Jeżeli w nagłym a nieprzewidzianym wypadku strażak zmuszony jest wyznaczone stanowisko opuścić, musi natychmiast z podaniem powodu uwiadomić o tem naczelnika straży.

§ 28. Strażakom można podawać napoje alkoholowe w czasie pożaru tylko za zezwoleniem kierownika. Miejscowa władza policyjna może w czasie pożaru w danej miejscowości lub w pewnych obwodach zamknąć wyszynki i zakazać szynkarzom przekupniom, albo też innym osobom podawania napojów alkoholowych.

§ 29. Rozkazów głównego kierownika i naczelnika straży obowiązane są słuchać także wszystkie osoby nie należące do straży pożarnej lecz znajdujące się na miejscu pożaru. Rozkazy te mają moc obowiązującą zarządzeń policyjnych w myśl § 368 k. k.

VII.

Obowiązki osób trzecich przy wybuchu pożaru.

§ 30. Ktokolwiek zauważy pożar, ma obowiązek zaalarmowania mieszkańców zagrożonego domu i domów sąsiednich, jak również postarać się o jaknajszybsze zawiadomienie o wybuchu pożaru odpowiedniego miejsca.

§ 31. Podczas pożaru wolno urzędnikom policyjnym i kierownikom straży pożarnej wejść na sąsiednie grunta i do sąsiednich budynków. Również wolno jest straży pożarnej w celach tłumienia pożaru wejść na sąsiednie grunta i do sąsiednich domów o ile to zostało zarządzone przez głównego kierownika lub naczelnika straży. Właściciele studni, wodociągów, stojącej lub płynącej wody, muszą zezwolić straży pożarnej na czerpanie wody i ułatwić strażakom przystęp do tych miejsc.

§ 32. Przy wybuchu pożaru należy na zarządzenie naczelnego kierownika w oznaczonym obwodzie dokoła miejsca pożaru pozamykać wszystkie otwory na dachach i strychach oraz wykonać wszelkie zapobiegawcze czynności przeciw rozszerzeniu się pożaru.

§ 33. Drabiny, cebry, bosaki znajdujące się w prywatnym posiadaniu należy na zarządzenie kierownika straży pożarnej oddać do dyspozycji na cały czas trwania pożaru.

§ 34. Jeżeli pożar wybuchnie w nocy winni właściciele lub zarządcy w pobliżu położonych domów postarać się, aby część drogi przed ich domami była należycie oświetlona, o ile gmina nie otrzymuje prawidłowego oświetlenia.

§ 35. W czasie wielkich mrozów właściciele kotłów muszą za wynagrodzeniem, które gmina następnie wypłaci, grzać wodę i dostarczać ją do sikawek celem zapobieżenia ich zamarznięciu.

VIII.

Pomoc przy gaszeniu pożaru poza obrębem gminy.

§ 36. Przy pożarach w sąsiednich miejscowościach winne stosownie do tego rozporządzenia lub stosownie do odpowiedniego statutu miejscowego, wszystkie osoby zobowiązane do służby pożarnej, udzielić pomocy przy gaszeniu razem z przyrządami pożarniczemi, (sikawki, wozy do wody itp.) Starosta wyznacza gminy, obszary dworskie lub związki sikawkowe, które mają sobie wzajemnie udzielać pomocy przy gaszeniu, a o ile w rachubę wchodzą miasta lub gminy należące do różnych powiatów, to Wojewoda, jednakowoż z zastrzeżeniem że w zwykłych warunkach nie posyła się pomocy do miejscowości oddalonych więcej niż 7,5 kilometr. licząc od środka danych gmin.

W gminach, które nie posiadają ani sikawki ani wozów do wody, ustanawia Starosta zakres obowiązków gaszenia.

§ 37. Przy wielkich pożarach winny na zarządzenie Starosty posyłać pomoc do gaszenia pożaru, także te gminy, obszary dworskie i związki sikawkowe, które, według § 36 do tego nie są zobowiązane.

§ 38. Pomoc do gaszenia powinna się składać conajmniej z jednej sikawki z obsługą z potrzebnemi przyborami i z jednego beczkowozu.

Strażaków powinno się zwykle posyłać na osobnym wozie, jeżeli odległość do pożaru wynosi więcej niż 2 kilometry. Sikawki i wóz z obsługą powinny o ile możności odjechać równocześnie.

Jeżeli gmina lub obszar dworski, albo związek sikawkowy posiada tylko jedną sikawkę to w czasie wielkiej burzy zwolniona jest od wysyłania pomocy.

Jeżeli równocześnie wybucha pożar w samej gminie, to do niesienia pomocy na zewnątrz ma obowiązek tylko gmina miasta Poznania i to o tyle, o ile strażący i przyrządy pożarnicze nie są w mieście koniecznie potrzebne.

Jeżeli gmina obszar dworski lub związek sikawkowy posiadają więcej sikawek, to Starosta w gminach wiejskich, a w gminach miejskich Wojewoda, oznaczają, ile sikawek należy wysłać z pomocą.

§ 39. Przy pożarach lasów, łąk lub torfisk, straż pożarna udaje się z pomocą bez przyrządów do gaszenia, lecz o ile możności zaopatrzona w łopaty i siekiery.

§ 40. Magistrat, zarząd gminy, obszar dworski lub organ związku sikawkowego, powołany zgodnie ze statutem do kierowania sprawami pożarnictwa, powinien corocznie w grudniu podług poprzednio ustalonych i ogłoszonych zasad, wyznaczyć tych przodowników i strażaków, którzy w następnym roku przeznaczeni są do brania udziału przy gaszeniu pożarów. Jeżeli który członek ubył w przeciągu roku, należy natychmiast wyznaczyć jego zastępcę.

§ 41. Kierownicy przybyłych z pomocą sąsiednich straży pożarnych mają przed rozpoczęciem akcji ratunkowej zgłosić się naczelnemu kierownikowi, który udziela im odpowiednich instrukcji.

§ 42. Strażacy wysłani z pomocą do gaszenia, mogą zaprzestać swej pracy dopiero wtedy, gdy otrzymują odpowiedni rozkaz. Również nie wolno im opuszczać miejsca pożaru bez pozwolenia naczelnego kierownika.

Pozwolenia udzielić należy wtedy, gdy miejscowa straż pożarna sama już wystarczy do zlokalizowania pożaru.

§ 43. Gmina, w której wybuchł pożar, zobowiązana jest do dawania w razie potrzeby posiłku dla przybyłych strażaków, a dla zaprzęgów odpowiedniego obroku i to bezpłatnie. Naczelny kierownik rozstrzyga o tem, czy i co ma się podać strażakom.

IX.

Postanowienie karne.

§. 44 Zobowiązani do służby pożarnej i strażacy, którzy działają wbrew przepisom zawartym w §§ 2, 3, 5. 6, 7, 8, 16, 25, 26, 27, 36, 37, 41 i 42 lub rozporządzeniom wykonawczym wydanym w myśl § 17, a dalej na miejscu pożaru i w czasie ćwiczeń lub rewizji, wbrew rozkazom danym przez władzę policyjną przez kierownika akcji ratunkowej lub jego zastępcę, przez naczelnika względnie kierownika straży pożarnej, obowiązkowej lub ochotniczej, podlegają karze pieniężnej do 600 mk. w razie niemożności zapłacenia karze aresztu, o ile podług kodeksu karnego, mianowicie § 113 ustęp 3 § 360 ust. 10 albo § 368 ustęp 8, nie zachodzi potrzeba stosowania ostrzejszych kar.

Karze policyjnej podpada również ten:

1. Kto postępuje wbrew przepisom zawartym w §§ 28, 29, 30 33, 34 i 35.
2. wbrew przepisom wydanym w statutach miejscowych tyczących się utworzenia obowiązkowej straży pożarnej.
3. kto używa poza służbą bez wyraźnego pozwolenia części uzbrojenia oddanego mu przez gminę, obszar dworski lub związek sikawkowy kto je traci przez niedbalstwo lub nie utrzymuje w należytym porządku.
4. kto nie trzyma w pogotowiu i należytym porządku przyborów do gaszenia do których utrzymania obowiązany jest w myśl istniejących przepisów.
5. kto przy pożarach, ćwiczeniach lub rewizjach. nie należąc do straży pożarnej, ani też nie mając na mocy urzędu odpowiedniego upoważnienia, przekracza odgrodzoną przestrzeń a na wezwanie nie oddali się natychmiast albo nie słucha innych poleceń władzy policyjnej.

X.

Postanowienie końcowe.

§ 45. Rozporządzenie to staje się prawomocnym z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązująca rozporządzenia policyjne b. prezesa rejencji bydgoskiej z dnia 16 listopada 1906 (Dz. Urz. poz. 1087 str. 471) i rozporządzenie policyjne b. prezesa rejencji poznańskiej z dnia 7 lutego 1907 (Dz. Urz. poz. 163 str. 81) dotyczące pożarnictwa.

§ 46. O ile i dopóki w jakiej gminie pożarnictwo a szczególnie urządzenie straży pożarnej i ustrój służbowy jest uregulowany statutem miejscowym, to postanowienia I. i III. tego rozporządzenia policyjnego nie mają zastosowania.

Poznań, dnia 29. stycznia 1923 r.

Wojewoda: Bniński.

Powyższe podaję do wiadomości.

Chodzież, dnia 12. kwietnia 1923 r.

Starosta. Dr. Jerzykowski.

Ogłoszenia.

Odwołanie.

Naznaczony termin licytacji dnia 5 czerwca r. b. u p. Franciszka Januszewskiego w Byszkach odwołuje, ponieważ zaszła pomyłka.

Ujście, 1 czerwca 1923.

Bembnista,
Komornik Obwodowy.

Państwowe Nadleśnictwo Grabówno

sprzeda drogą licytacyjną dnia 6. 6. 23. o godz. 9½ w lokalu p. Wełnickiego w Grabowie resztę drewna opałowego z wszystkich rewirów (szczapy, wałki, gałęzie i pieńki.)

Nadleśniczy.